

Філософія служіння церкви

Та бачення Київської Біблійної Церкви (КБЦ)

Зміст

Визначення.....	2
Бачення та місія	2
Ціль та задачі	3
Біблійна основа	3
Біблійні принципи	4
Критерії вимірювання плодоностності	9
Методи	10
Команда	11
Філософія служіння	13

Бачення

це засноване на вірі уявлення про те, що хоче побачити від нас Бог в майбутньому.

Філософія служіння

це ряд непорушних принципів, які визначають як буде функціонувати та розвиватися відповідне служіння, це відповідь на питання “Чому ви робите те, що ви робите?”

Визначення

Церква, яка живе Євангелією, проповідує її іншим, готуючи учнів, щоб прославлявся Бог

Вірне розуміння ситуації чи стану, в якому знаходиться церква (або відповідне служіння) в даний момент та чітке уявлення майбутнього: де церква має бути та якою Бог, й ми, хочемо бачити її в майбутньому.

2

Цілі та задачі

Чому та навіщо існує церква?
Які її цілі та призначення в світі?
Для чого Бог помістив нас сюди?
Як бачення можна відобразити
в конкретних цілях у даній ситуації?

1. Прославляти Бога та поклонятися Йому.
2. Служити один одному взаємним повчанням.
3. Свідчити місту про спасіння через віру в Христа та турботу.
4. Допомогати людям ставати зрілими та радісними учнями Христа, котрі бачать Його Тіло (Мф. 28:19,20; Єф. 4:12-16).

Біблійна основа

Що являється основою, мотивацією та причиною відповідного служіння?

Що Біблія говорить про це?

Чи це відображається в Писанні?

Чи Бог хоче цього?

Боже покликання:

1. Поклонятися Богу, прославляючи Його, відображаючи Його славу у всіх сферах свого життя (1 Кор. 10:31; Кол. 3:17,23,24), будучи скерованими

вдячним серцем за наше спасіння (Кол. 3:15,16).

3

2. Йти в світ та робити учнів (Мф. 28:28; Єф. 4:12,13; 2 Кор. 3:18).
3. Піклуватися про місто (Єр. 29:7; Пр. 14:3; 17:5; 19:17)
4. Любити свого ближнього, практично піклуючись про нього (Лк. 10:25-37; Мф. 25:34-40).
5. Розповсюджувати Його образ і Царство по всій землі (Бут. 1; Лк. 6:36; 2 Кор: 3:3).

Біблійні принципи

Які принципи або правила будуть визначати функцію та розвиток церкви або відповідного служіння?

Центральна роль Євангелія в церкві.

Справжнє християнське життя починається з віри та прийняття Євангелія. Воно також продовжується Євангелієм. Євангеліє, яке говорить, що ми вже прийняті Богом та нам не потрібно заробляти спасіння, перевтілює наше життя та дає нам сили для любові та прощення, благочестивості та служіння. Євангеліє не тільки рятує нас, але й захищає від законництва, байдужості та аморальності.

Христоцентричність проповіді.

В основі Христоцентричної проповіді знаходиться не моралізм, не містичні переживання, не просто біблійна історія збудована на вивченому тексті, не просто заклик до дії (бути кращим). В Христоцентричній проповіді апогеєм та вирішенням всіх проблем завжди є Христос та сила Доброї Звістки.

4

Богоцентричність поклоніння.

Сфокусованність на Бозі, а не на людині

(Богоцентризм), являє собою єдиний спосіб для духовного росту.

Єдина сила, яка може змінювати людину - це Бог. Поклоніння перед великим Богом - це єдина вірна позиція, з якої людина може плчати свій процес духовного росту та перевтілення в образ Христа (Євр. 12:1-2; 2 Кор. 3:18).

Саме тому Богоцентризм або позиція, заснована на практичному поклонінні перед абсолютним, великим та всемогутнім Богом, являється нам єдиною вірою і найбільш ефективною в процесі спасіння та духовного росту.

Особисте служіння піклування, наставництва, втіхи в пріоритеті перед публічним служінням багатьом людям.

Формування культури душеопікунства та наставництва 5

один на один. Це означає практичне застосування істини для кожної душі. Ми бажаємо бачити членів нашої церкви духовно зрілими учнями (Єф.4:12-16), котрі живуть повноцінним християнським життям, а це неможливо без пасторського піклування (Єф.4:11). Наші служителі бачать свою першочергову задачу в тому, щоб духовно годувати, взошувати та захищати членів церкви (1 Петр. 5:1-3).

Бібліоцентричність

Бібліоцентричність означає панівну роль богонатхненного Писання (а саме 66 книг в оригіналі) як Божого інструменту в кожному нашому служінні та кожному нашому рішенні у всіх сферах життя. Ми віримо, що істине Слово - Христос (Ін.1) відкриває нам шлях до пізнання Трійці (Отця, Сина і Святого Духа) і діє тільки через Своє Слово - Біблію. Ісус знав Біблію, керувався нею в будь-яких ситуаціях та високо цінував її авторитет, не поклоняючись саме написаному тексту , але маючи відношення до неї, як до письма, написаного Отцем. Це також означає для нас найвищий та беззаперечний авторитет при прийнятті рішень та побудові принципів служіння. Буквально все, що ми робимо та як ми робимо, мусить мати Біблійну основу, бути просоченим Біблією, погоджено з Біблією, підтримано Біблією. Авторитет Божого Слова має бути піднесений як єдине джерело істини: найбільш достовірне та надійне! Так ми проповідуємо один з 5 принципів реформації Solo Scriptura.

Розуміння справжніх потреб (від духовних до побутових) людей в церкві, місті та його

мешканців, продуманий різносторонній підхід до всіх категорій.

6

Наш принцип заключається в продуманому посторудванні. Служителі церкви добре знають людей, про яких піклуються та котрі вірні Йому. Служителі розуміють їх справжні потреби: точково та конкретно відповідають на них. До різних категорій різний підхід в служінні, який враховує концептуалізацію. Один з

пріоритетів церкви - це турбота про сім'ї. Сім'я - це не тільки осередок суспільства, але й основна складова помісної общини. Саме тому в нашій общині виділяється багато уваги на формування здорових сімей, допомагаючи відповідно до потреб: батькам - в їх відповідальності по вихованню та наставництві дітей; бажаючих одружитися - в проходженні дошлюбного консультування; вже існуючим сім'ям - в їх духовному розвитку. Наші дитячі програми сформовані для допомоги дітям в цікавій та зрозумілій формі познайомитися з Ісусом та зрозуміти сенс Євангелія.

Практичність відображається в турботі про ближнього.

Турбота один про одного в церкві принципово важлива, тому що це є відображенням Євангелія, Божої Особистості. Наша видима любов один до одного та до ближнього - це інструмент благовістя (1Ін. 3:10). Коли ми носимо тягарі один одного (Гал. 6:3), ми являємо послух до Христа та повагу до Бога (1 Ін. 4:20-21).

Виховання служителів

Церква не може розвиватися без повноцінного духовного піклування

та учнівства. Це можливо тільки тоді, коли є багато зрілих наставників, служителів в церкві, як живих прикладів втілення життя за Євангелієм, котрі готові допомогти зростати іншим. Тому в церкві обов'язково буде присутній біблійний механізм виховання нових служителів.

Ми розуміємо, що для того, щоб Церква могла активного духовно розвиватись та розширювати Боже Царство, має відбуватися виховання нових служителів. Це одна з найважливіших завдань, котрі стоять перед нашими пасторами та лідерами.

Взаємна підзвітність

Так як наша людська природа зіпсована гріхом, в нас існує багато сліпих зон, які ми можемо не помічати. Духовна підзвітність один одному, в цьому випадку, допомагає в боротьбі з гріхом на шляху до освячення (Гал. 2:14). У кожного відповідального служителя в церкві має бути свій "Нафан" (2 Цар. 12:1-13). "Залізо відточується залізом, а людина - іншими людьми" Приповісті 27:17. "Відточування" нашого ближнього відбувається за допомогою підбадьорення, наставництва, викриття в любові, виправлення та моральної підтримки. Жити Євангелієм - означає не бути незалежним, але мати взаємні зв'язки для допомоги один одному, які додають сили. Взаємна підзвітність - це шлях до зрілості (Єф. 4:11-26).

8

Молитва як невід'ємна частина нашої смиренності та відносин з Богом у всьому, що ми робимо.

Молитва - частина нашого поклоніння, в якій ми відображаємо свою залежність від Бога, смиренно шукаючи Його благословіння.

Критерії вимірювання плодоносності

Які критерії вимірювання успіху, підходів та особистісних характеристик?

Які вимоги до відповідальних за відповідне служіння?

Відповідальні лідери повинні:

1. Мати прогрес в посвяченні свого життя (характеру), відміченої благословіннями: ріст в радикальному відношенні до гріха, послух до Божого Слова, зростаюча любов до ближнього та прояв Святого Духа (Гал. 5 розд.).
2. Добре розуміти та вміти пояснити Євангеліє непересічно.
3. Мати приклади роботи Євангелія в своєму житті. 4. Добре розуміти основні біблійні доктрини (про Бога, людину, про гріх, спасіння, освячення, Христа, Святого Духа, Слово, Церкву і таїнства).
5. Знати та відповідати (в більшій мірі) біблійним характеристикам свого служіння.

9

Методи

Як загальні принципи будуть задіюватися в конкретній ситуації?

Як ми будемо досягати поставлених задач?

1. Особистісне наставництво (формування культури душеопікунства та культури пасторської турботи через індивідуальне наставництво через Слово, формування дружньої турботи та спілкування; цінність малих груп, служіння-навідування сімей; табір “бвтьки та діти”, сімейні ретріти, ретріти служителів для відпочинку, реабілітаційний центр для пасторів та їх сімей, християнська освіта).
2. Особисте благовістя (експозиційна апологетика, вечори презентації християнства, Христа).
3. Публічна Христоцентрична проповідь.
4. Публічне служіння (турбота про місто та його мешканців, віра та робота, служіння милосердя та справедливості тощо).
5. Пост і молитва (особиста та загальна).

Команда

Хто може нести таке служіння?
Якими здібностями мають володіти служителі?
Які критерії людей, відповідальних за служіння?
Які їх функції та ролі?

10
Команда різнопланових служителів: пастори, лідери груп, диякони (для адміністративних питань), лідери служінь та служителі. Для того, щоб управління церквою було біблійним, служителі повинні володіти спеціальними якостями.

Згідно з уривками 1Тим. 3:1-13, 1Тим. 4:12, Тит. 1:6-9, Петр. 5:1-3, Діян. 6:1-7, Діян. 20:28 критеріями для оцінки відповідальних служителів,переглядаються наступні сфери життя кандидатів:

а) Відносини з Богом (керівник чоловічого роду: благочестивий; прихильник істинності Писання; здатен ефективно висловлювати біблійні істини; не новонавернений; сильний у вірі християнин)

б) Відносини в родині (не має зв'язків на стороні; підтримує дітей в послушності; добре керує своїм домом)

в) Відношення до самого себе/ характер (має самоконтроль; здібний приймати зважені рішення; не має шкідливих залежностей; не срібллюбєць) г) Відносини з іншими (є прикладом для наслідування; гостинний; має лагідний характер; милосердний; людить добро; справедливий; прагне до миру, уникає чвар; має добре свідоцтво та репутацію серед невіруючих)

(!) Критерій оцінки також залежить від ступеня складності завдання і від того, за яку кількість людей служитель несе відповідальність.

Ніхто не несе служіння наодинці!

Для того, щоб реалізувати служіння ефективно, має бути команда.

В будь якого випадку, у відповідального має бути помічник, напарник, співслужитель. Це допомагає бути взаємозамінними, щоб не постраждало служіння та служитель через надмірну відповідальність (Діян. 13:3; 2Тим. 4:9-13; Неєм. 4:17)

Ніхто не несе служіння наодинці!

Проповідувати Євангеліє собі, жити ним, передавати далі і, таким чином, створювати культуру Євангелія там, де ми є і де би ми хотіли, щоб вона з'явилась. **Така філософія служіння включає в себе та виражається в наступному:**

- A. Поклоніння перед великим, суверенним, святим і повноцінним Богом.
- B. Прихильність до Писання, яка відображається в смиренності та прийнятті його авторитету у всіх сферах життя. Керівництво церкви та кожен християнин розуміють авторитет Писання над церквою, пастором, церковною радою, і “братерством”.
- C. Авторитетна та зрозуміла проповідь.
- D. Духовне лідерство.
- E. Особисте (індивідуальне) учнівство.

- Г. Душеопікунська робота.
- Г. Служіння один одному в малих групах.
- Н. Турбота про сім'ї.
- І. Євангелізаційна робота.
- Ж. Розвиток нових церков, які мають ідентичні принципи та філософію служіння.